

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 16 juli 2015 – Europeiska kommissionen mot
Republiken Italien**

(Mål C-653/13) ⁽¹⁾

**(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2006/12/EG — Artiklarna 4 och 5 — Avfallshantering — Regionen
Kampanien — Domstolens dom — Fastställande av fördragsbrott — Domen har endast delvis
verkställts — Artikel 260.2 FEUF — Ekonomiska sanktioner — Vite — Schablonbelopp)**

(2015/C 311/06)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Recchia och E. Sanfrutos Cano)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Domslut

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 260.1 FEUF genom att inte vidta samtliga åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens dom kommissionen/Italien (C-297/08, EU:C:2010:115).
- 2) Republiken Italien föreläggs att till Europeiska kommissionen, på kontot "Europeiska unionens egna medel", betala ett löpande vite på 120 000 euro per dag under vilken det inte har vidtagits nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom kommissionen/Italien (C-297/08, EU:C:2010:115), från den dag förevarande dom meddelas till den dag domstolens dom kommissionen/Italien (C-297/08, EU:C:2010:115) helt har följts.
- 3) Republiken Italien ska till Europeiska kommissionen, på kontot "Europeiska unionens egna medel", betala ett schablonbelopp på 20 miljoner euro.
- 4) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 93, 29.3.2014.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från Hoge
Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Diageo Brands BV mot Simiramida-04 EOOD**

(Mål C-681/13) ⁽¹⁾

**(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning nr 44/2001 — Erkännande och
verkställighet av domar — Skäl för avslag — Åsidosättande av grunderna för rättsordningen (ordre
public) i den stat där domen görs gällande — Dom som har meddelats av en domstol i en annan
medlemsstat och som strider mot unionens varumärkesrätt — Direktiv 2004/48/EG — Skydd för
immateriella rättigheter — Kostnader för förfarandet)**

(2015/C 311/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Diageo Brands BV

Motpart: Simiramida-04 EOOD

Domslut

- 1) Artikel 34 led 1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att den omständigheten att en dom som har meddelats i en medlemsstat strider mot unionsrätten motiverar inte att den domen inte erkänns i en annan medlemsstat av det skälet att den strider mot grunderna för rättsordningen i sistnämnda stat, då den felaktiga rättstillämpning som åberopats inte utgör ett uppenbart åsidosättande av en rättsregel som anses vara av grundläggande betydelse i unionens rättsordning och således i rättsordningen i den medlemsstat där domen görs gällande eller ett uppenbart åsidosättande av en rättighet som erkänts som grundläggande i nämnda rättsordningar. Så är inte fallet i fråga om en felaktig tillämpning av en bestämmelse såsom artikel 5.3 i rådets direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992.

När domstolen i den stat där domen görs gällande kontrollerar huruvida det föreligger ett uppenbart åsidosättande av grunderna för rättsordningen i den staten, ska den beakta att enskilda måste använda samtliga tillgängliga rättsmedel i ursprungsmedlemsstaten för att på förhand förhindra ett sådant åsidosättande, såvida inte särskilda omständigheter gör det alltför svårt eller omöjligt att använda rättsmedlen i den medlemsstaten.

- 2) Artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter ska tolkas så, att den är tillämplig på de kostnader för förfarandet som parterna har haft i samband med en skadeståndstalan som har väckts i en medlemsstat för att erhålla ersättning till följd av ett beslag som verkställts i en annan medlemsstat – vars syfte var att förhindra ett intrång i en immateriell rättighet – när det inom ramen för denna skadeståndstalan uppkommer en fråga om erkännande av en dom som har meddelats i denna andra medlemsstat och i vilken det fastslås att beslaget var omotiverat.

⁽¹⁾ EUT C 71, 8.3.2014.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2015 – Europeiska kommissionen mot Rusal Armenal ZAO och Europeiska unionens råd

(Mål C-21/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Dumpning — Import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Kina — Republiken Armeniens anslutning till Världshandelsorganisationen (WTO) — Artikel 2.7 i förordning (EG) nr 384/96 — Förenlighet med avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT)

(2015/C 311/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, M. França och T. Maxian Rusche)

Övriga parter i målet: Rusal Armenal ZAO (ombud: B. Evtimov, avocat), Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert och J.-P. Hix, biträdda av B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel, avocat)

Part som intervenerat till stöd för klaganden: Europaparlamentet (ombud: D. Warin et A. Auersperger Matic)